

UjjÁlakult a diÁkÁnkormÁnyzat

19/12/2007 12:52 by admin

A diákönkormányzatnak tagja az iskola egész ifjúsága, akit képviselÁinek véleményezési és javaslattevési joguk van az intézménnyel és a tanulókkal kapcsolatos valamennyi kérdésben. VezetÁit maga választja. Az idén a következÁ tanulók kaptak megbízatást: Gaszt Angéla 13/4, Polócz Tamás 13/5, Majdán Péter 13/5, Katona Ákos 12/A, Császár Károly 12/5, Rácz Dávid 11/4, Pirók Annabella 10/4, Bogdán Tamás 9/1, elnök: Ágh Dóra 13/4.

A diákönkormányzatot segítÁ tanár 1998. szeptember 1. óta Mészáros Vendel tanár úr. Az iskolában azelÁtt is ifjúságvédelmi feladatokat látott el. - Szociális munkás vagyok. Ez a végzettségem, így Pallos János igazgató úr hivatalosan kinevezetett patronáló tanárnak. A két munkát azóta párhuzamosan végzem – válaszolja érdeklÁdésünkre Vendi bácsi. - Jól ismerheti a fellnereseket. - Nap mint nap közöttük vagyok. Az osztálybizalmikat rendszeresen hívom megbeszélésre, rendezvényekre. A tanév elején bemutatkozom. A szeptember azzal telik, hogy ismerkedünk. A szervezések során bejárok az osztályokba. Az Ásszel megszerveztük a diákfórumot, a nyuszbált. Kulturális, iskolai és sportrendezvényekben is részt veszünk. - Az biztos, hogy mindenki ismeri. - Nem nehéz megtalálni. Sokszor megfordulok a stúdióban, mert az iskolarádió mint információátadó jól mÁködik. Ezen keresztül tudok megmozgatni akár több száz gyereket. Aki beszélni akar velem, jön a stúdióba, és vár, hogy véget érjen az adás. Vannak azonban olyan problémák, amiket csak négy szemközt lehet megbeszélni. Szerencse, hogy van rá lehetÁség. Ilyenkor leülünk a diákönkormányzati irodában. - Mik a leggyakoribb problémák? - A hiányzások és a családi konfliktusok. Nagy baj a néhány napos hiányzás is és az ellógás is. Szerintem a rengeteg hiányzás abból adódik, hogy nagyon sok gyereket kényszerÁségbÁl magára hagynak a szülÁk. Két vagy több mÁszakban dolgoznak, sokan vállalnak külföldön munkát. A gyereket magára hagyják, esetleg a nagyszülÁre, aki a szülÁ szigorával nem tud fellépni. - Meg kell említenem, hogy a kereskedelmi médiának nagyon káros hatása érvényesül a gyerekeknél az iskolában is. A „Való világ”, az akciófilmek hÁsei példának léptek elÁ, pedig az általuk képviselt viselkedés, kapcsolatok távolról sem tekinthetÁk példának. - Kell-e közvetítenie Vendi bácsinak a család és a gyerek, illetve a tanuló és osztályfÁnöke között?

JAKI TIMES JAKI TIMES JAKI TIMES JAKI TIMES

- Amikor szükséges, felveszem a családokkal a kapcsolatot. A tanároktól, szakoktatóktól pedig mindig megkapom az információt, ha kell, rögtön intézkedem. Nagyon jó a kapcsolatom az osztályfÁnökökkel. Az igazgató úr messzemenÁen támogat. Ez az alapja a munkámnak. A városi és a környékbeli családsegítÁ és gyermekjóléti szolgálatokkal jó az együttmÁködés. A nehéz esetekben a Polgármesteri Hivatal illetékes osztálya segít megoldást találni. - Problémásabbak a tanulók, mint az utóbbi években voltak? - Azt tapasztaljuk, hogy egyre inkább a gyengébb eredményÁ tanulók kerülnek az iskolába, a háttérük is rosszabb. Sokat kellene foglalkozni velük, erre azonban kevés az idÁ. Minden napra be kellene osztani húsz, vagy akár hatvan gyereket, hogy megbeszéljük a gondjaikat vagy a velük kapcsolatban felmerült problémákat. - Bár a társ szervezetek készségesek, mindenkinek jobb lenne, hogyha „házon belül” meg lehetne oldani a gondját. Ha már a problémákról beszélgetünk: szívesen segítek mindenkinek, de aki a törvény ellen vét, az magára vessen. Hangsúlyozom, hogy a tankötelezettség a 18. életév betöltéséig tart. - Vendi bácsi mindig a tanulók közt van, szervez, épp intéz valamit. Ugye nagyon elfárad, mire délután hazaér? - Szeretem csinálni a munkámat, szeretek a gyerekekkel foglalkozni. Ezért maradtam ebben a beosztásban. Jól érzem a bÁrómban magam. Biztosan elfáradok, de ezt nem igen szoktam észrevenni. Családi házban lakunk. Ahogy hazaérek, mindjárt akad valami bütykölni való. Az egész napos pörgés után le tudom vezetni a fáradtságot, az idegi terhelést. - A családja? - A fiam 28 éves, nÁsülés elÁtt áll, de már nem lakik otthon. A Fellnerben végzett villanyszerelÁként, utána érettségizett. A lányom is itt végzett, a szakközépben. Most GyÁrban tanul a fÁiskolán. Pillanatnyilag ketten vagyunk otthon a feleségemmel. - Szabadidejét mivel tölti a legszívesebben? - Szeretek olvasni. A történelemhez kapcsolódó könyvek a kedvenceim, fÁleg az ókori történelem érdekel. Mindent, ami csak római vagy egyiptomi, felveszem a tévéBÁl, ha lehet. Rengeteg felvételem van. A magyar történelmet is nagyon szeretem. De hiszen szokták mondani, hogy a történelem az élet tanítómestere. - Az iskolaújságon keresztül szeretne

üzenni valamit a diákjainknak? Mesélni egy tanulságos történetet vagy egy kedves sztorit? Arról mesélnék, amit a mai gyerekek sajnos egyre ritkábban élhetnek meg. Én úgy nőttem fel, hogy ismertem apai, anyai ágról a nagyszüleimet, a dédszüleket is. Vigyáztak rám gyakran, de magamtól is szívesen elfutottam hozzájuk. Ma is eszembe jut, mit mondtak, mit csináltak. Sokat tanultam tőlük. Sajnos az ilyen kapcsolat egyre ritkább. Pedig mennyivel egyszerűbb lenne azt is az öregek által megtanulni, hogyan próbáljunk jó viszonyban lenni az emberekkel. Ajánlom a gyerekeknek, ha tehetik, ápolják az ilyen kapcsolatokat. A jó példákat követni kell. A szülők, idősek példája igazán megbecsülést érdemel. Ez a tisztelet a mai fiatalokban mintha elhalványult volna. Nagyon nagy baj, ha így van. Ezt a helyére kell állítani